

е видъ-тъ на Цариградъ; нъ не е той такъвъ и внѣтрѣ. Расходка-та на тоя градъ може да зачуди всякой пѣтникъ. Въ цѣлий свѣтъ нѣма градъ, дѣто да се срѣштатъ толкова голѣми противоположности: най-хубавъ на свѣтъ-тъ изгледъ, а има нечисти и тѣсни улици, криви пѣтечки и неправилни криволички, послани съ каменю, наредени на страна. Кѣшти-тѣ сж повече дървени, боядисани, съ зелени решетки на прозорци-тѣ. Освѣнь това, по улици-тѣ се вждатъ отвратителни кучета и забикалятъ много просяци. Въ число-то на жителе-тѣ се нимиратъ и гърци, армене, еврей и българе. Тамъ много малко ходятъ съ кола или съ коне, защото улици-тѣ сж тѣсни. Въ Пера животъ-тъ вече повече прилича на Европейскій. — Брѣгъ-тъ на Босфоръ-тъ е покритъ съ хубави села, въ които се намиратъ хубави-тѣ кѣшти на богати турци и чуждестранни посланници.

(Изъ Земеоп. на Смирнова.)

Света-Гора.

Отъ какъ оставихме Чанакъ-кале, самоплувъ-тъ влѣзе въ Егейско море (Архипелагъ) или както го казоватъ по насъ Бѣло-море. Слѣнце-то бѣше готово да навали на заходъ, когато въ неизгледована-та далечность съзрѣхме *Света-Гора* (Атонъ). Врѣхъ-тъ на гора-та се губеше въ облаци-тѣ, слѣнце-то малко на страна захождаше трептишкомъ, мѣсечина-та омислено се зададе срѣдъ небо-то. Оште единъ пѣтъ ми видѣхме водна-та поврѣхнина да блештука само отъ дрѣзгава-та свѣтлинка на мѣсечина та.

Прѣноштувахме пакъ въ самоплувъ-тъ, а на утринъ-та, въ недѣля, изгледахме пò-отблизу върхове-тѣ на Св.-Гора. Врѣме-то бѣше величествено, и ония, които